

Vammaisten naisten valtakunnallinen yhdistys – Rusetti ry:n projektisuunnittelija Jaana Tiirin puheenvuoro

Hyvät juhluvieraat! Paljon onnea 110-vuotiaalle Naisjärjestöjen keskusliitolle. Minä olen Jaana Tiiri ja tulen vammaisten naisten valtakunnallisesta Rusetti ry:stä. Minua pyydettiin pohtimaan sitä, mikä on saanut minut liittymään naisjärjestöön ja miksi muidenkin nuorten naisten kannattaisi tehdä niin.

Tällä hetkellä feministiset tulevaisuudet ovat valoisia. Joukkovoimalla ja naisliikkeen väsymättömällä työllä on saavutettu suuria yhteiskunnallisia ja kulttuurisia voittoja: syrjintä, sorto ja väkivalta on tehty näkyväksi esimerkiksi metoo-liikehdinnän avulla, ja sen kautta on päästy tekemään aitoja muutoksia eri alojen toimintakulttuureihin. Feministinen keskustelu valtavirtaistuu ja uudistuu niin, että valtakunnallista tasa-arvopolitiikkaa tehdään intersektionaalisista lähtökohdista käsin. Tähän voimistuneeseen ääneen ja moninaistuneeseen keskusteluun on helppo liittyä.

Tällä hetkellä feministiset tulevaisuudet ovat synkkiä. Ympäri maailmaa päätään nostaneet konservatiiviset liikkeet ovat jo aloittaneet taistelunsa tasa-arvoa, itsemääräämisoikeutta ja vapautta vastaan. Esimerkiksi anti-gender-liikehdintä, sen vankka järjestäytyminen, rahoitus ja rantautuminen Eurooppaan ja Suomeen pelottavat. Emme saa milloinkaan luovuttaa taisteluamme transihmisten oikeuksien, aborttioikeuden ja kaiken sen puolesta, joita nämä voimat vastustavat. Tämän takia on ensisijaista, että liitymme yhteen, kokoamme voimamme ja järjestäydymme.

Mutta, se miksi minä olen liittynyt naisjärjestöön, liittyy siihen, mitkä ovat ne todellisuudet ja tulevaisuudet, joita emme havaitse. En pysty vammaisena naisena toimeen ryhtymättä seuraamaan sitä, miten vammaiset naiset kohtaavat moninkertaisesti väkivaltaa muihin verrattuna monien turvakotien ollessa edelleen täysin esteellisiä. En pysty toimimatta kuulemaan työssäni siitä, miten kepeästi kehitysvammaisille naisille tehdään sterilioivia toimenpiteitä ilman täyttä varmuutta, ymmärtävätkö he mistä on kysymys. En pysty toimimatta hyväksymään sitä, että meillä ei vielä edes ole minkäänlaista käsitystä vammaisen naisen eurosta ja osallisuudesta työelämässä.

Kimberlé Crenshaw:lla oli jo 80-luvulla unelma siitä, että feministinen liike pyrki tunnistamaan ja pystyisi puuttumaan aidosti kaikkien, erilaisissa intersektioissa elävien naisten kohtaamiin haasteisiin ja syrjintään. Sillä että havaitsemme todellisuudet, jotka usein jäävät havaitsematta, on valtava merkitys naisliikkeen tulevaisuuden kannalta. Naisliikkeen ollessa kaikilta naisilta kaikille naisille, ei mikään ole esteenä meihin liittymiselle.

Kiitos!